

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 755/24
9.9.2024. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Маје Илић, председника већа, судија Раше Јанковића и Растка Поповића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, записничара, у кривичном поступку против окривљеног АА због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног закона (КЗ) у стицају са кривичним делом изазивања опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду (ВЈТ), и жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића и адвоката Саше Миловановића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 7К.бр. 556/18 од 15.03.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана 09.09.2024. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, те жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића и адвоката Саше Миловановића, па се пресуда Вишег суда у Београду 7К.бр. 556/18 од 15.03.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду 7К.бр. 556/18 од 15.03.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом изазивања опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, па му је суд за извршена кривична дела, на основу члана 45, 54, 56, 57 и 60 КЗ, претходно утврдио и то: за кривично дело недозвољена производња,

држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца а за кривично дело изазивања опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године. Наведеном пресудом оштећена ББ је у смислу члана 258 став 4 КЗ упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева. Окривљени АА је обавезан да на име судског пушала плати износ од 10.000,00 динара као и да на име трошкова кривичног поступка Вишем суду у Београду плати износ од 58.052,29 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи пресуду Вишег суда у Београду 7К.бр. 556/18 од 15.03.2024. године тако што ће окривљеном АА претходно утврдити појединачне казне затвора у дужем временском трајању за оба кривична дела и изрећи му јединствену казну затвора у дужем временском трајању,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Ристовић због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи ожалбену пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе за кривична дела за која се терети или укинати првостепену пресуду и спис предмета вратити првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Саша Миловановић због погрешно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене кривичног закона са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и преиначи побијану пресуду те правилном оценом доказа, окривљеног ослободи од оптужбе за кривична дела која су предмет оптужбе или да ожалбену пресуду укине и спис предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање са налогом да се додели у рад другом председнику већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр. 802/24 од 05.07.2024. године, предложио да се жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду изјављена против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 556/18 од 15.03.2024. године усвоји као основана а побијана пресуда преиначи тако што ће суд окривљеном АА утврдити појединачне казне затвора у дужем временском трајању, а затим га осудити на јединствену казну затвора у дужем временском трајању а да се жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића и адвоката Саше Миловановића одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у присуству окривљеног АА, те његових бранилаца адвоката Саше Миловановића и адвоката Петра Зрелеца по заменичком пуномоћју за адвоката Николу Ристовића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног

тужилаштва у Београду, па је размотривши списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, те по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

-жалбе су неосноване.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које се указује жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића, будући да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривично - правној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је окривљени АА извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, као и радње које је предузео приликом извршења истих.

Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, као и осталих доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичних дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеним кривичним делима, о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично - правне радње, док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбрану окривљеног, а што је у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда, па се неосновано у изјављеној жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића, указује на супротно.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића и адвоката Саше Миловановића, оспорава се оцена суда о изведеним доказима, а пре свега оцена исказа сведока ВВ, тако што се у жалбама износи сопствена анализа изведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу првостепене пресуде, а с тим у вези оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда, да је окривљени АА извршио предметна кривична дела за која је оглашен кривим.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд, чињенично стање у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних

материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, као и у односу на кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, ближе описано у изреци побијане пресуде, правилно и потпуно утврдио на основу доказа изведених у доказном поступку, ближе наведених на страни 3. образложења побијане пресуде, које доказе је првостепени суд ценио, како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са одбраном окривљеног, дајући јасне и аргументоване разлоге из којих је прихватио изведене доказе и у ком делу, као и разлоге из којих поједине доказе није прихватио.

Наиме, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд из изведених доказа, те чињеница утврђених њиховим извођењем, утврдио да се критичне ноћи у ..., у ... улици код броја ..., догодила пуцњава из ватреног оружја – пиштоља НН марке, из ког је испалено више пројектила, са ознакама на чаурама ППУ 7,65 85, од којих је један пројектил оштетио стакло излога ресторана брзе хране "...", испред кога је била група људи, која се разбежала, а да је метак прошао кроз стакло и погодио плочицу унутар локала и оштетио зид, док се у њему налазила радница ГГ, да је један пројектил погодио два паркирана возила у близини – возило марке "Renault Laguna", тегет боје, регистарских ознака ..., власништво ДД, на коме је метак оштетио задње лево стакло, наслон за главу и предње десно сувозачево стакло и возило марке "Volvo B-40", регистарског броја ..., власништво ЂЂ, на коме је оштећен оквир прозора предњих левих врата поред ретровизора, а један од пројектила је прострелио прозор стана број 3 на првом спрату зграде у ул. ..., док се у стану налазила оштећена ББ, која је спавала у соби, кроз коју је улетео пројектил, који је погодио и оштетио слику на зиду наспрам прозора, након чега је рикошетирао и ударио у супротан зид, где је деформисан завршио поред радијатора.

Надаље, по оцени Апелационог суда у Београду, а насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, првостепени суд је решавајући спорна питања на која се указује и у жалбама браниоца и то: да ли је окривљени лице које је у предметном догађају испалило пројектиле, од којих су пронађене чауре на лицу места и који су нанели оштећења описана у извештају о форензичком прегледу лица места, а самим тим да ли је он том приликом носио ватрено оружје из кога је пуцано, с обзиром на његову одбрану у којој је негирао да је извршио предметна кривична дела, наводећи да је након пуцњаве пришао свом возилу, узео из њега пластични пиштољ, који је купио код Кинеза, њиме направио покрет којим је симулирао репетирање пиштоља, тако што га је повукао у задњи положај, а затим ушао у "..." и држећи га у рукама питао радницу да ли је добро и да ли је све у реду, говорећи јој да не брине, а да је код њега пластични пиштољ који јој је и показао, те је правилно првостепени суд ценећи овакву одбрану окривљеног, нашао да је иста нелогична и противречна другим изведеним доказима током поступка, пре свега у супротности са исказом сведока ВВ, која је окривљеног препознала у полицији. Уз наведено, окривљени је приликом саслушања у полицији у присуству браниоца навео да је критичном приликом након пуцњаве узео пластични пиштољ из свог аута, да би наводно заплашио и отерао навијаче, а након што је сведокиња ВВ у истрази навела да је видела да је на пиштољу навлака била у задњем положају, у својој одбрани на главном претресу окривљени је навео да је са предметним пластичним пиштољем симулирао репетирање, тако што га је повукао у задњи положај, а све у циљу како то правилно првостепени суд налази, избегавања

кривичне одговорности.

Исказ сведока ВВ детаљно је интерпретиран и оцењен, те правилно прихваћен од стране првостепеног суда, јер је у сагласности са изведеним доказима, а сведок се изјаснила о томе да је најпре чула неколико истовремених пукљева и чула је галаму на улици, да је одмах устала и са прозора стана испред објекта "...", на средини тротоара видела лице које држи у десној руци пиштољ и њиме млатара, да јој је то лице деловало агресивно и у алкохолисаном стању, при чему је навлака пиштоља била у задњем положају, што значи да је већ било испаливање, а да је јасно видела цев пиштоља, да су поред њега била лица која су га смиривала и тражила чауре по земљи, да је пријавила догађај и том приликом описала окривљеног, кога је касније у полицији и препознала, а њен исказ је у складу са записником о препознавању и чињеницом да је испалено више пукља са места које је описала испред објекта који се тада звао "...", о чему се изјаснио и судски вештак Милан Куњадић, приликом балистичког вештачења наводећи да су испаливања обављена са места које се налазило наспрам радње "...", отприлике на средини коловоза, али да је могуће да се лице које је испалило пројектил кретало око тог места на растојању од пар метара, што је у складу и са прегледаним видео снимком на коме је уочено да окривљени у десној руци носи предмет за који се види да је пиштољ, да се кретао тротоаром, а затим ка средини коловоза, с тим што се није видео моменат пуцања.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд имао у виду и да се сведокиња ВВ на главном претресу најпре изјаснила да је предметни догађај посматрала са јако блиске удаљености, од метар или два, а да се на наредном главном претресу изјаснила да је то била њена лоша процена, с обзиром да је прозор са кога је посматрала догађај на другом спрату, на висини од 6 до 7 метара, а да је место догађаја од зграде сигурно удаљено 10-ак метара, да није буквално испод њеног прозора и објаснила да је догађај о коме се изјашњавала када је видела окривљеног са пиштољем, био мало испред распуклине на бетону, на фотографији 2, коју је сачинио вештак, при чему је објаснила да у свему остаје при исказу који је раније дала, осим у погледу удаљености, јер је место било осветљено, да је видљивост била одлична, да је окривљеног препознала, те да није имала мотив да пријави догађај и окривљеног, већ је реаговала као полицајац, сматрајући да је њена обавеза да пријави такав догађај, те је правилно првостепени суд прихватио објашњење сведока у погледу удаљености, будући да из сачињених фотографија и њеног објашњења са ког прозора је посматрала догађај и где се догађај одиграо, произлази да је могла да види оно о чему се изјашњавала, па су и по оцени овог суда, као другостепеног, супротни жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се компромитује исказ сведока, оцењени и одбијени као неосновани.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно се у побиијаној пресуди указује и на нелогичности у одбрани окривљеног у односу на друге изведене доказе, те тако правилно првостепени суд указује да се сведок ЕЕ изјаснио да је окривљени критичне ноћи дошао на кратко у кафић "...", где је одиграо пар партија покера на апаратима и отишао пре њега, а да је он остао до краја и да окривљеног у кафићу више није видео, након што је отишао, да је он након тога са друштвом седео, пио и причао код оближње трафике и да је тада чуо пукље у непосредној близини, што је у супротности са

одбраном окривљеног, који се изјаснио да је био у кладионици "...", када је чуо звук налик пуцању петарди и да је након тога изашао из кладионице.

Правилно је првостепени суд ценио и исказ раднице која се критичном приликом налазила у објекту "...", сведокиње ГГ, да је након догађаја дошао момак који би могао да буде окривљени и пришао јој држећи у руци нешто што је њој личило на пластични пиштољчић и када је њиме ударио пулт по звуку је мислила да је пластика, о чему се изјашњавао и сведок ЕЕ, наводећи да је након догађаја видео окривљеног како је у руци држао уперен пиштољ према земљи и показао га радници у киоску брзе хране, правдајући се да није прави, али по правилном налажењу првостепеног суда, с обзиром да су се оба сведока изјаснила да нису видели моменат опаљења, већ су се само изјашњавали о догађају након што су чули звуке и након што се десио критични догађај, нити су узимали у руке пиштољ и загледали да ли је прави, оценио да искази ових сведока у том делу нису од утицаја на предметни кривични поступак, при чему је нелогично да окривљени улази у радњу и правда се ако он заиста претходно није пуцао.

Уз све наведено, правилно је првостепени суд ценећи одбрану окривљеног, нашао да из исте произлази да је окривљени спорном приликом био припит – под дејством алкохола, да се и сведокиња ВВ о томе изјаснила, а што произлази и из понашања окривљеног на видео снимку критичном приликом, а у погледу које околности се судски вештак др Светислав Мишковић изјаснио на начин да су способности окривљеног да схвати дело и могућност управљања његовим поступцима, биле самањене, али не битно.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, на начин ближе описан у изреци пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметна кривична дела извршио са директним умишљајем, о чему су у образложењу побијане пресуде дати детаљнији разлози.

Такође, имајући у виду да су пројектили испалени на месту где је био окупљен већи број лица, који су стајали испред објекта "...", који су се након пуцњаве разбежали, да је један пројектил прошао кроз стакло на објекту "..." и улетео у сам објекат, где је погодио плочицу, да је један пројектил улетео кроз прозор собе у стану број 3, на првом спрату зграде у ул. ..., у којој је спавала оштећена ББ и том приликом погодио и оштетио слику на зиду наспрам прозора, након чега је рикошетирао и ударио у супротан зид где је пао поред радијатора, да су пројектилом оштећена и два возила која су била паркирана у близини објекта "...", а да је током поступка из налаза и мишљења судског вештака Милана Куњадића, утврђено да се особа која је пуцала, приликом испаливања пројектила окретала у разним правцима, суд је утврдио да је дошло до наступања конкретне опасности за живот или тело људи, употребом ватреног оружја, те да су у радњама окривљеног садржана сва битна обележја оба кривична дела за која је оглашен кривим ожалбеном пресудом, која је окривљени извршио у стању смањене урачунљивости, али не битно.

Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се у овом делу побија првостепена пресуда, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца ВЈТ у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе неосноване.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима, правилно ценио све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на висину казне, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА, ценио да окривљени према извештају из казнене евиденције није осуђиван, да се коректно држао пред судом, да живи у ванбрачној заједници и отац је једног малолетног детета, па је у недостатку отежавајућих околности, имајући при том у виду и протек времена од десет година од извршења кривичних дела у коме окривљени није вршио нова кривична дела, при чему је кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ извршио у време важења ранијег Кривичног законика, којим је за наведено кривично дело била прописана блажа казна, то је правилно првостепени суд оценио да све наведене олакшавајуће околности имају карактер нарочито олакшавајућих околности, које указују да се и са ублаженом казном може остварити сврха кажњавања, па му је применом института ублажавања казне испод законом прописаног минимума из члана 56 и 57 КЗ, за оба кривична дела ублажио казне, тако што му је претходно утврдио појединачне казне затвора и то за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, а за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 4 у вези става 1 КЗ, казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 2 (два) месеца, а затим га применом одредби о стицају из члана 60 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 (две) године.

По оцени Апелационог суда у Београду, јединствена казна затвора у наведеном трајању на коју је окривљени осуђен, као и појединачне казне затвора утврђене за свако од кривичних дела за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, сразмерне су тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљеног, исте су нужне, али и довољне за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд свим утврђеним околностима, односно свим олакшавајућим околностима у одсуству отежавајућих околности на страни окривљеног, дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је првостепени суд превелик значај дао олакшавајућим околностима а да није у довољној мери ценио отежавајуће околности које се огледају у начину извршења кривичног дела, чињеници да је окривљени испољио посебну безобзирност користећи ватрено оружје на јавном месту, којом приликом су наступиле последице које превазилазе последице неопходне за постојање бића кривичног дела, због чега га је било нужно осудити на строжу казну, оцењени су као неосновани. Ово стога, јер је првостепени суд правилно имао у виду и ценио све олакшавајуће околности које стоје

на страни окривљеног, правилно налазећи да на страни окривљеног нема отежавајућих околности, имајући при томе у виду и све околности конкретног случаја, те обележја бића кривичних дела за која је оглашен кривим, а која не могу представљати отежавајућу околност како се то неосновано истиче жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду, па је свим напред наведеним околностима дао одговарајући значај.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Ристовића, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, оцењени су неоснованим, имајући у виду прописани законски минимум казни за кривична дела за која је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом, те постојање свих напред наведених околности, при чему се у жалби браниоца не наводи ниједна нова олакшавајућа околност коју првостепени суд није имао у виду и ценио приликом доношења првостепене пресуде, а која би утицала на одлуку суда о казни, те и по оцени овог суда, нема места изрицању блаже казне окривљеном, од оне која му је изречена првостепеном пресудом.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду одлучио је као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Савић,с.р.**

**Председник већа-судија
Маја Илић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић